

7556

OBRES LIRIQUES

DE

J. PUIG I BOSCH

NADAL

(ESCENA BLANCA)

Op. II.

DIRECCIÓ GENERAL DE «OBRA PEDAGÓGICA»
EDITORIAL MONTSERRAT-CARRER D'EN FERRÁN 43-BARCELONA
1924

19

OBRES DE J. PUIG I BOSCH

PUBLICADES

NOSTRES CANÇONS.	(MUSICA)
... EL MEU POBLE.	(POEMA)
ALBA DE PASQUA.	(ESCENA BLANCA)
NADAL	ID.
¡BLANCA! ¡BLANCA!!!.	ID.
MINUET	ID.
LA FESTA DE L' ESTALVI.	ID.
EREM COM BELLES ROSES D'ORSAY.	ID.
CAMPEROLA.	ID.

OBRES LIRIQUES

DE

J. PUIG I BOSCH

NADAL

(ESCENA BLANCA)

Op. II.

TEATRE CULT E I ELEGANT PER A
DONCELLES DE CENTRES
D'ALTA FORMACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL DE «OBRA PEDAGÓGICA»
EDITORIAL MONTSERRAT-CARRER D'EN FERRÁN 43-BARCELONA

1924

HO ESTIMEM PROPIETAT
NOSTRA. LA LLEI DEFENSA
NOSTRES DRETS PROIBINT
TOTA REPRODUCCIÓ.

*PER A MARÍA DE L' ASSUMPTA R.
I GERMANES LLURS,
RESPETUOSAMENT.*

Olot i setembre MCMXX.

L'ABILLAMENT A L'ESCENA BLANCA

El vestit sempre ha sigut una mena de reclam; una oportunitat de poguer fruir de un goig molt natural; una ocasió de conquistar un elogi per saber-se presentar essent del grat de una societat estilitzada. Dir de ell que es primàriament per a abrigar el cos, ens resistirem a admetrer-ho si es que fòs la afirmació exclusiva. En el vestit hi ha una ocasió d'afavoriment a part de l'abrigall que's hi presuposa. La necessitat fa cercar les coses i l'us de elles es imprescindible, pero, tot bon gust, per un sentit de independència, per no declarar que la necessitat hi obliga, i tota la forsa esperitual en tots els seus distintes caires es declaren: La materialitat passa desapercibuda. En el vestir no mès s'hi espera la elegància que es la gràcia en fer viure el vestit i en saber-se'l acomodar tant be que no sembli una cosa postiça sino que formi un conjunt i unitat preable de l'individu

amb ell. El saber-se vestir ja es un triomf constant i llegítim per una formosor regoneguda que sempre es un raig de lluna, una alenada de perfum, un aire suavíssim atravesant la vil·la o la ciutat. S'atribueix al vestir en una forma o altra, el provocar els mals instíntns o ser causa de anormalitats i altres efectes que no son per a estudiar-los are en l'escriure teatre pulcre per a Escena Blanca. Ens cal dir que el vestit es sempre formós, que el qui el porta perversament el fa pervers per ser ell un accident i no una cosa substancial, informativa.

El vestit en l'Escena Blanca es sempre acomodat a la actriu: que ella se l'esculleixi, que ella l'assenya-li al saber la trama de la obra per mor d'assolir una mes acordada i formosa execució.

El vestit será, total, o be la major part, blanc, perque la Escena es Blanca i el vestit pur crea un ambient de poesia sublim que estilitza per un gust de idealitat i de decorativisme; de simplicitat i sencillesa en la qual solsament es troba la bellesa perfecta.

Mès art i mès de gust convé per a fer contrastar amb el blanc els altres colors que la escena reclama. En l'Escena Blanca el vestit triomfa per la formosor que sempre es preada: es com un darrer acord de una aria popular que viu perdurablement perque es esperit onsevulla.

El teatre esdevé fatigós quan surten a l'escena oripells i vestits deformats o quan es veu roba ordinària plena de rebrecs i de llorderies.

Escena Blanca reclama un estudi per a obtenir una pulcritut acurada; l'Escena Blanca remou l'esperit per a emmenar-se'l vers el camí de unes regions on les neus hi son perpètuas i eternes, on guarden tota la blancor de la llum i on retenen tots els raigs del sol.

LA GENT

El pastor es un vell que no mes ha viscut dalt la montanya per axó, primer que la montanya, la neu, li ha tocat el cap i la barba. Es doblega amorós per el pes dels anys.

El rebadá, es entremaliadot, propi dels seus anys i l'aconduir la guarda que se l'estima en deliri, l'ha fet fort vivint ran del cingle. Te un cor d'àngel.

La pastora es petita i endressada porta la caballera alloura o partida, les trenes li pengen pels cantóns.

L'Àngel, es sempre àngel, es més blanc que la neu; més pur que la neu; més amorós que un arracer 'tebi; es l'àngel dels bressols i de les cambres.

Els diables, son dimonis nius de perversitats i sense gens de cor.

Altres pastors i comparses que intervenen a gust del director artístic imperant sempre en quant posible el color blanc.

EN L'ESCENA

TEORÍA

Cap d'un serral. Al fóns l'horitzó, i la montanya amollanse per a sostenir la petita barraca on viuen el pastor amb el rebadá i la pastora. A fora es veuen unes pedres per a sostenir l'olla i acanalar les flamarades. S'obre l'escena apareixent tota nevada. Els arbres. La neu, doblega les branques. Un clar hermós de lluna comensa amb la overtura de l'espectacle.

Dança macabra dels mals esperits. Entrada amb un pas de timbals.

QUADRE I

LA NIT EN LA SERRA.

QUIETUT I NEU.

NADAL

(*Música*)

CANTEN ELS DIMONIS

Es la nit consoladora
per la santa i bona gent;
es la nit turmentadora
pel dimoni, pel dolent.
Are neix l' Infant polit:
maleïda, maleïda,
maleïda aqueixa nit.
Escampem-nos per les seres,
revoltem el plà i la vall,
fem del mon munt de desferres;
amb el foc d'aqueix boscall. (*prenen foc*)
Deu s' ha fet Infant petit
maleïda, maleïda,
maleïda aqueixa nit.
Encenem las bruixeríes,
las falornies, el malfat,
enseyem dolenteríes
que tothom mori en pecat.

: J . P u i g i B o s c h :

espantada tant que gaire be no te paraula...
Oi que si!!! mira com han escampat el foc.
Si, serán els pastors de Betlem de tan alegres que deuen estar. Ala que ens deuen venir a cercar per mor de anar al portal a veure el Nin.

Penedint-se corre cingle avall cridant:

Pastors! Pastors! pugeu que la noia no us coneixia. *la veu i ell s'han anat fonent ran del cingle.)*

La pastora surt al portal cautelosa, sotjant la nit, obre just per a ella.

PASTORA

No, pastor no; no son els pastors! Ai a on es? *(el veu fora i crida d'esglai)* Rebadá, rebadá, rebadá cuita, corre que el pastor es fora; se l'enduen. *A dins la cabanya se sent renou que el desperta cridant,* Rebadá, rebadá. *Tots dos surten i s'en sorprenen del foc mal menat i la neu calcigada i plena de cendres.*

REBADÁ

Oi tal. ¿Quí has vist?

PASTORA

Jo, rès! Ei soroll, el xiular, els crits de l'avi.

: N a d a l :

El rebadá s'orienta en la claror de la lluna de mel damunt la terra plena de neu gelada. Callen. La noia al veure el no saber que fer del rebadá plora agafada del seu braç.

¡Ai, avi! quin fret que tinc! Avui mes que may *plorant* ¡Avi! ¡Avi! Tinc fret. No veus quina nevada tant aclaparadora.

REBADÁ

amorós. No tinguis por dòna. No es rès...

PASTORA

Tinc fret. Corre rebadá fem foc que em gelo com els ocellets de la serra.

REBADÁ

enguniós per ella. No ploris tant dòna. Som nosaltres els ocells de la serra.

Se sent com els dimonis riuen i canten

...maleïda, maleïda...

PASTORA

¡Ai! no sens quin riure mes estrany!

REBADÁ

Malviatge la nit, i la neu, i tot.

: J . P u i g i B o s c h :

Els dimonis riuen. Se sent un redolar d' un tró fondo estrany que els omple de espant.

REBADÁ

Un tró i en una nit tan clara...?

PASTORA

I les rialles com mai! Avi!! Avi!!

REBADÁ

Calla, no tinguis por. Jo que he vist els llops i no he perdut la veu cap vegada i els som encalçat i els hi he pres l'ovella robada i els he agafat per el ganyot, axís, veus, *s'agafa el seu*, vols que tinga por? Abans que tocar-te, a mi m'esclafarien passant-me per damunt *amoinat per la por de la pastora*. Malviatge la nit embruixada. *Els mots resonen fort i riuen els dimonis sarcásticament. Ja... ja... ja...*

PASTORA

Ho sens? Veus com tornen a riure quan maleeixes?

REBADÁ

Fuig dòna. No veus que es el fondal.

: J. P u i g i B o s c h :

sobre de temps per a conèixer la veinada i matar les hores de la guarda tocant el flabiol.

PASTORA

recelosa. ¿No anirfeu a Betlem?

DIMONI

¿Què hi ha a Betlem? Quatre casalots...

PASTORA

Diuen qu'ha nascut Deu. *El dimoni s'espanta*

DIMONI

No, no es cert.

PASTORA

Còm. Si la gent fa via per anar-hi presentament.

DIMONI

No feu cas de aqueixa deria. Es un borinar de quatre caps calents.

REBADÁ

No, no qu'es Deu que s'es fet com no-

: N a d a l :

saltres. El que cerqueu vos, es que els pastors deixin les cases i nosaltres la barraca per a robar-ho tot are que fa tant de malborraç en aqueix temps.

PASTORA

També teniu fret, oi?

DIMONI

Molt pastora.

PASTORA

Rebadá fem li foc que també en tinc jo de fret.

REBADÁ

Prou. Tenim llenya. Are que malviatge la gentota, ens han remogut el calú d'anit i ens han esgarriat les pedres. Remaliatsi...

PASTORA

suspirant. Rebadá no ho diguis això que el gorg udola.

DIMONI

Què dius?

: J . P u i g i B o s c h :

PASTORA

Que el cingle udola. *Riu el cingle de una manera estranya* Jo, sens el pastor tinc por.

DIMONI

Por? por de qué? *Riu el dimoni com la balma El rebadá i la pastora mirant-se extranyats. Riu com la veu del cingle.*

REBADÁ

Aont aneu, vos, are?

DIMONI

A fer mal.

PASTORA

suplicant. Ai, no. Quin mal us havem fet per a que vos ens en feu a nosaltres? Som pobres i no tenim rès mes que aqueixa barracona pobre, pero sempre plena d'alegría. I a l'avi, pastor, potser l'haurieu vist?

REBADÁ

Dispost a la baralla. ¿Que pot ser sou la bruixa, si dieu que voleu fer mal?

: N a d a l :

DIMONI

Rient de la valentia

REBADÁ

Perque em voldria barallar fosiu ont fosiu com l'altra vegada.

PASTORA

Tenint-lo per el bras. Rebadá, deixa'l, deixa'l rebadá, no vulguis inquietar la nit.

REBADÁ

No, me'n fan de por els bruixots. Jo m'hi vaig batre; veieu, allá hi ha la bauma embuixada, allá m'hi vaig ficar perque una cabra hi havia perdut dues críes, allá hi vaig furgar fins a lliurar-les de un mal esperit que m'hi feia fonadiçes totes les críes. ¿Sabeu qui era aqueix mal esperit? Doncs era un maleit lloparrò. Si fossiu vos un llop, no us deixaria passar. Us llevaria la vida...

El diable riu.

DIMONI

Doncs, jo soc el dimoni mes dolent de

: J . P u i g i B o s c h :

l'infern. No aneu a Betlem sino us encendré,
quan sereu fora, la barraca i us mataré
tot el bestiar que teníu.

*En una ráfaga lluminosa arriba un àngel celestial que
s'encara amb el diable*

ANGEL

Vilíssim i miserable, no tens braó per
a adorar a Deu i vens a robar-li les seves
dolcíssimes ànimes? A n'aqueixos infants
vens a posar engunies. Infeliç i miserable,
cobard veste'n cingle avall que si al cel
no hi pots entrar, a la terra aqueixa nit no
hi tens cabuda. Rodola a l'abim que avui
es Nadal i guaita l'indret de Betlem com el
cel hi canta.

Canten

En una llunyania se ou el cant dels angels

Alleluia canta el cel,
per damunt una establía
que tremola un gran estel
en la falda de Maria:
Alleluia nit i día.

Es el Verb fet un infant,
per el mon es cordalía,
cantem angels, nostre cant
que l'Infant gemegaria:
Alleluia nit i dia.

: N a d a l :

PASTORA

I vos, quí sou?

ANGEL

So l'angel custodi teu i de la vostra cabanya. No la deixo mai i us la guardo sempre, perque tú ets tant bona que al resar cada nit i cada matí me díus que la comanes al compte meu. El remat també us l'emparo per ser vostre. Aneu a Betlem que hi veureu un nen mes hermós que les estrelles. Es el bon Deu nat. Te un estel damunt l'establía i els angels al seu entorn. Aneu. Feu vía.

PASTORA

adalerada. I l'avi? i el pobre avi?

ANGEL

No tingueu por que pujará d'hora. Dormíu, dormíu que la nit es freda i l'aire es gelador. Dormíu que es mol tard.

L'angel els acompanya a la cabanya i ell tanca la porta.

QUADRE II

CAMÍ DE BETLEM

: J . P u i g i B o s c h :

La pastora pietosa encavalca la porta cansada de vetllar esperant el dia. La visió de la nit tota l'ha conmoguda i sospira no mes que per a anar a Betlem. Desobte esguarda i surt; amb molt de compte tanca la porta.

PASTORA

Ai, encare no hi ha sol? *contenta* Aviat, aviat arrivará el pastor que l'àngel ens ha dit arrivaria d'hora. Els ocells ja comencen de volar; pobrets van morts de la gebra. Pobres moixóns que pocs sou a fer-me companyia dalt d'aqueixa serra tant aturmentada pel temperi. Deixa'm escombrar la neu i recullir les pedres que el pastor troyi foc i l'olla plena de sopes.

Escombra; per cada cop d'escombra un vol de borrallóns s'aixeca. De tant en tant se para per a escoltar si es desperta el rebadá o per a qualque motiu.

Quin fret! les mans se'm van gelant. Ai mare i quin hivern mes fret. *Es frega les mans entumides i escolta.* El rebadá dorm com una

babalina. Tant de renou de la nit, l'ha deixat com atùit. A veure si m'ha deixat? A veure si m'ha sentit? *Entra el cap.* No. No. Encara dorm. Pobrissó, el meu amorós rebadá; está cansat de tant vetllar per a poguer fer mes feína. Comensaré de parar l'olla i el foc que el sol puja ja. *Prepara l'olla i el foc.* Oh sí el pastor no ve!... Posem'hi neu de la mes blanca que será l'aigua mellor... Calleu?... El pastor crida des de la balma... Mira!... Si que es ell!... Oh puja com el rebadá!... Tant de presa com s'enfila. *S'alegra i truca al rebadá* Rebadá! Rebadá! Cuita! Cuita! Fes vía. Desperta't que el pastor ja es aquí. Ve tot content. Cuita! Cuita! *Surt la pastora de la cabana just que el pastor arriba. No hi veu de content, no pot ni parlar tant cansat está de la pujada.*

PASTORA

Avi pastor, on heu anat a dormir?

AVI

Pastoreta. *Acariciant-la.*

PASTORA

Ja ho se que ereu fora. Oh les coses que ens han passat.

: J . P u i g i B o s c h :

AVI

Jo, que les he vist! On es el rebadá?

PASTORA

Que heu vist? Cuiteu. El rebadá dorm. Ja l'he cridat i se'm torna adormir i ni'm gira la cara de son. Hem vetl'lat...

AVI

Per qué?

PASTORA

Per l'enrenou que ens ha esdevingut en la nit. Aixís que vos us heu llevat... Jo us espiava; estava entrebaltida i al cridar-vos els pastors me som llevada i vos ja ereu partit. Després... *pensant* Veureu, el pastor ja us ho contarà mellor... Rebadá! rebadá! Cuita que el pastor ja es aquí.

REBADÁ

Amb veu dormida de dins es tant Avi!.. Avi!..

AVI

Jo he vist els angels que ens declaraven

: N a d a l :

que el bon Deu era nat. Tothom acud a
Betlem per a veure'l.

PASTORA

Avi, jo hi vull anar!

AVI

Jo també i prest.

PASTORA

Rebadá! Rebadá!..

AVI

Cançó popular. Cant.

A Betlem me'n vull anar
vols venir tú rebadá?

—Vull esmorzar.

A Betlem esmorzarem
a Jesús adorarem.

—Be, ja ho veurem.

Ha nascut el Fill de Deu
i te un llit convert de neu.

—Ai, que dieu?

Surt a fora desentsonyant-se

: J . P u i g i B o s c h :

REBADÁ

Si es tot mentida!

PASTORA

Escandalitzada Oi, rebadá, no diguis aixó que no et recordes de les rialles de la bauma paorosa? I com ángel amorós ens aconduí?

REBADÁ

Tenia tanta son i tu tenies tanta por... No veia res i no mes patia per tú.

AVI

Pero, pero, què es lo que haveu vist? Aquesta no me en sab dir res.

REBADÁ

Qué us diré? Sembla nit de bruixeria.

PASTORA

No, que jo he vist els ángels. Diuen

: N a a a l :

que anem a Betlem a veure un Nen que ha devallat del cel. Que tenim a Deu entre nosaltres.

REBADÁ

Avi pastor, i si mengesim sopes?

PASTORA

Vaja, home, totjust t'aixeques i ja vols menjar. Ala escolta. Avi pastor, dieu què, què voleu fer?

AVI

Ben emocionat. Si, si que tot-hom va al portal i jo també hi vull anar encare que tinga de morir-me de fret. Tots els pastors hi van.

REBADÁ

Voleu dir? *mig rient.*

PASTORA

Ai, rebadá, que no has vist l'àngel anif? Si l'avi també l'ha vist i li ha parlat.

REBADÁ

Jo me recordo mes de aquell homenás

: J . P u i g i B o s c h :

que volia encendre'ns la barraca. *Les sopes bullen i es vessen.* Mira, que això bull. *S'ageu i bufa per a deturar la vessada.* Mireu, com vessen males-aguanyades.

AVI

Ala, mengem. *s'aseuen el pastor al pedriç, el rebadá a terra i la pastora dona els plats i cuida de tots amb amor.*

REBADÁ

Ironic. Avi, qué'n portarém de sopes a Betlem?

AVI

I qué tenim res mes de les sopes? Som pobrissóns i no tenim rés més.

PASTORA

Doncs jo ja les hi faré les sopes allà, i no ens caldrá portar-les.

REBADÁ

Mes gançoner. Be ja m'ho contareu. Tot son cabories. Tantes vegades com s'ha dit i, qué voleu que us diga?...

: N a d a l :

PASTORA

Vaja; tingues fé i, qué no has vist l'àngel?

REBADÁ

I quí et diu que no fos un altre bruixa?

PASTORA

No díus que de bruixes no n'hi han? Que les de la bauma eren lloparróns i que tú vares matar-los tots?

REBADÁ

Si, si, tens raó. Ja crec que era l'àngel per qué... no se per qué ho crec... per qué tú m'ho díus i tú no pots enganyar-me.

PASTORA

Suplicant. Ala, rebadá, vulgues venir amb nosaltres que al pastor li sabrá greu que tú no éns acompanyis. No veus com calla. Ala, que jo vull que hi vinguis... Correrem per tota la contrada.

REBADA

Avi, que esteu trist? Que penseu?...

: J . P u i g i B o s c h :

AVI

Es que no se el que em passa. No se el que m'ha passat anit. Ja havem vist les esperances acomplides; tant que pregavem.

«Cel blau cel d'estrelles, obriu-se i que les boires duguin el just»

PASTORA I REBADÁ

Resant.

«Que s'obri la terra i llevi el Salvador.»

AVI

Doncs, ja es aquí. Ja es nat i es damunt la terra freda. Els àngels ens han dit que ha nascut ben pobre, perque els que mes estima son els pobres i els pobres serán els primers de veure'l. Teníu... *Deixant el plat de les sopes* que jo me'n vaig corrent a Betlem. *Plora.*

REBADÁ

I are, avi de qué ploreu?

AVI

Ploro de alegría.

: N a d a l :

PASTORA

Avi pastor, jo també hi vull venir. També. També.

AVI

I tú, qué vols fer?

PASTORA

Qué et quedarás?

REBADÁ

Jo? Jo quedarme? No, No. Venir i venir i posar-me a correr per a arribar primer.

AVI

Endresseu aviat i cap al portal tot seguit que la neu va de baixa.

REBADÁ

Pero, pastor, si tothom porta alguna cosa nosaltres, avi, hem de ser els qui no porten res?

AVI

Tens raó, pero, nosaltres som pobres,

: J . P u i g i B o s c h :

Li farem sopes i aixís menjarem plegats. Ja trovarem primales.

PASTORA

Jo li duré flors, no fa, avi?

REBADÁ

Jo, li tocaré unes corrandes de flabiol.

La pastora entrant i surtint de la barraca ha procurat un present i tot el necessari per a l'anada al portal.

Teniu, avi pastor.

AVI

Anem...

REBADÁ

Oíu? Ens criden. *Crits. Ve gent.* Espere-us pastor, no sía cas que torni a esdevenir lo d'anif. *Esguardant al public qui veu com la impressió es revela en el rostre llur.*

PASTORA

Ja'ls conec. Son bona gent. Si son també pastors de què podem temer? Tots venen contents a cercar-nos per a anar a Betlem.

AVI

Jo ja tinc perduda la vista i amb tanta de neu no puc ovirar res. M'afoga l'esguard. *S'ou un xiulet.*

REBADÁ

Ja'ls conec, son gent de cap a tramontana. Son de pau. Van al portal. Tots tenen molta de fe. Están alegres i pugen rient. Ja son aquí! *Se ou l'aldarull de les alegríes i l'arribada es bona.*

I

La pau pastor...

II

Bon día de Deu...

III

Aon aneu...?

AVI

Al portal que ha nat Deu.

IV

També nosaltres.

: J . P u i g i B o s c h :

VI

A Betlem tots, tots...

II

Diu que els àngels han recorregut la
contrada cantant la nova.

I

Avui sí que es una nit de llum ben plena.

III

Anem depressa.

I

Qué porteu per a l'infant?

AVI

Oi, sopes.

REBADÁ

I el flabiol. *Tots riuen.*

AVI

Ja ho sabeu. Som pobres i dalt la serra
qué voleu que si fassa?

Ala, ala, anem que el dia es gloriós.

Canten marxant

Pastors de la serra
anem a Betlem
qu'es nat en la terra
l'Infant qu'esperem.
Te galtes hermoses
com sol del mafi
ses mans son dos rosés
a punt de florí.
Te una mirada
qu'allunya'l turment,
te una abrassada
d'enamorament.
Aimem-lo sens mida
besem-li el front,
amor de la vida,
reiet d'aquest mon.
Si fora, en la rasa,
us heu adormit,
venú, que tinc casa,
dormíu en mon pit.

QUADRE III

EL PORTAL

EL PORTAL

Per un camí de bialx van entrant els pastors atravessant l'escena que es un pas de bosc. Uns es paren, altres esguarden, cadascú va agombolat per la impressió de la nit santa de Nadal.

I

Calleu... Veieu... Veieu...

II

Tots. Si. Si... Canten... Canten...

REBADÁ

Recordes, pastora, el cantar de la nit passada?

PASTORA

Si, si, es el mateix. Allá hi ha l'Infant.

Se senten les veus dels àngels que canten en la llunyedança.

: N a d a l :

Cants

Alleluia eternament,
alleluia en tota vía,
Gloria a Deu en tot moment
Gloria a Deu Fill de María:
Alleluia nit i día.

Pau a l'home bondadós,
pau al mon tot alegría,
pau al cor qu'es amorós,
per Jesús Fill de María:
Alleluia nit i día.

AVI

Jo no puc entretenir-me. Jo corro.
Els pastors el deturen.

PASTORA

Avi, no marxeu, espereu-nos, que jo no
puc correr de cansada.

REBADÁ

Ja t'ho deia que no podríes arribar.

I

Tant temps esperant be s'ho val
cansar-se.

: J. P u i g i B o s c h :

III

De un dia a l'altre; de un dia a l'altre.
Se sabia. I el temps s'es complert. Ja
es nat...

PASTORA

Avi, i de que ploreu?

AVI

De content altra vegada. Deixeu-me plorar.

REBADÁ

Vaja, vaja, mes val que cantem i mar-
xem depresa sino mai arribarem a lloc.

Marxen cantant. Rapit cambi d'escena.

*El portal es visible en detall o be solsament insinuat,
procurant descobrir algun detall. Al fons es la en-
trada i el portal el lloc on es Jesús a un costat de
manera que es vegi com els pastors van entrant,
i el camp tot plé de sol i ell vessant de goig i de vida.
El lloc on es Jesús es el tipic estable de els pobles
de Judea. Arriven els pastors i tots adoren i canten
boi oferint-li els presens. Els àngels canten també.*

PASTORS

Defora estant

Ja hi som...! Els àngels...! Oh els àn-

: N a d a l :

gels...! La incoerència declara la seva sorpresa. Alguns no gosen passar. Altres miren i no entren. Maria Verge parla. Te l'Infant bolcat en els brassos. Els Angels canten mes baix.

MARÍA

Entreu, entreu pastors, que Deu ja es en nosaltres. *Tots s'hi acosten i s'apiloten.*

AVI

I no ens le deixaríeu tocar? Jo no'l veig de tant que el vull veure. Tinc els ulls plens de la blancor de la neu i no hi veig gens.

I

Pastor, aneu amb compte, l'Infant es tendre i vos teniu uns brassos poc flonjos.

AVI

No ho digueu. Jo porto el petits de les ovelles i els tudóns pugen a la barraca per a pendre'm de la ma quatre grans de mill i els amoixo la pioma.

II

Quin fret no tindreu?...

: J . P u i g i B o s c h :

MARÍA

No, gens. De l'alegría que passo no sento el fret.

La rosada del cel va calent sobre les herbes granades.

PASTORA

Ja ho veieu, no us portem gran cosa; venim de la serralada i allà poca cosa s'hi fa. Som uns pastors pobres i lo mellor es aqueix foc que tot el cor m'arroenta. Si voleu que abalteixi l'Infant?

MARÍA

No, bona pastora, sens mon Fill jo moriría.

II

Jo us porto un anyell.

III

Jo un formatge i un parell de gallines.

IV

Jo pa i figues.

: N a d a l :

v

Jo un pot de mel de la mellor.

vi

Jo una gresala de caragols.

vii

Jo aqueixa llenya i us ne aniré a cercar
mes. Teniu aqueixos coloms.

REBADÁ

Jo no tinc gran cosa, pero, us porto
doncs tot el que tinc. Us dono tot el meu
cor. Porto el flabiol per a tocar en la guar-
da. Voleu sentir-lo?

TOTS

¡Si! ¡Si!

Aquí escau be una gran tocata de ocarina.

Canten el desembre congelat i cançons de bressol.

I

Escampem-nos per la terra, donem la
bona nova que vinga gent al portal i vegin

: J . P u i g i B o s h c :

l'Infant de les esperances que acaba de
neixer.

II

Es el Fill de Deu que ens salva i ens
ve a perdonar els pecats.

III

Es l'Admirable, el Consolador, es Deu,
es el Fort, es el Pare de les nissagues, es
el Princep de la pau. Angels, veniu,
adoreu-lo.

Va entrant gent

REBADÁ

Feu lloc

POBLE

Que bo dona besar aqueix Infant. Que
n'es d'hermós. La pau del cel es a casa.

I

De tots els camíns ve gent. La terra no
pot per tanta alegria com li dona saber
que ha nascut el Redemptor.

: N a d a l :

II

Si res us falta demaneu...

MARÍA

No, no bona gent. Que Deu us ho pagui tot.

ANGEL

Aneu i digueu a Israel que Deu es en nosaltres.

III

Tot Israel ho sab. Tothom deixa les vil·les i els camíns s'omplen de gent adalrada.

I

Els angels ho diuen.

PASTORA

Rebadá, veus com ja t'ho deia.

REBADÁ

Are ja ho crec.

PASTORA

Encare ve gent. *Mes gent.*

: J . P u i g i B o s c h :

ALTRE

Pero, hem de marxar, I quí empren el camí sense sentir l'enyorança. Fa tant bo de estar prop d'aqueix Infant.

ANGEL

Aneu bons pastors. Digueu als vostres que tota la gloria es a la terra. Dieu-los que Deu es Nat.

TOTS

Si. Si.

II

Es Nadal! Nadal!!

III

Tots tornarém.

IV

Veniu a casa que estareu mellor.

MARÍA

No podem moure'ns. No veieu com els angels ens tenen al portal.

: N a d a i :

PASTORA

L'Infant tremola.

II

Pobre Infant!

REBADÁ

Fem foc, ala, fem brasa. Fem foc.

III

L'Infant se'n adona.

REBADÁ

Are una tocada de flabiol.

La gent va entrant i sortint

II

Bon dia.

III

La pau de Deu hi sia.

MARÍA

Veniu de lluny.

: J . P u i g i B o s c h :

III

Molt, tota la nit corrent. Deixeu-nos el besar.

MARÍA

Pobres pastors... Prou... Teníu...

II

Teníu farigola. Com sabíem que ereu pobríssons us portem alguna friolera.

I

I uns colomins. Un floc de llana.

MARÍA

Deu us ho pagarà.

REBADÁ

Tireu llenya que el foc s'apaga.

PASTORA

No, fa molt de fum i el sol ja es alt.

Un raig de sol entra portal endins i d'alegría canten els pastors.

Are es l'hora de la selectíssima audició de cançons nadalenques o sia corrandes de bressol. Es indispensable la cançó dels ocells d'en Millet.

Sería molt oportú que al representar una obra de ESCENA BLANCA se insisteixi al públic se assabenti de ella, oferint-li convenientment.

AQUEST OP. III FOU ESTAMPAT EN ELS
OBRADORS DE LA NUEVA BALEAR
PALMA DE MALLORCA 22 DE
JULIOL DE 1924

